

УДК 658.29:631.115 (477)

JEL Classification G29

Хоменко О.А.
аспірант

кафедра менеджменту організацій і адміністрування
Економічний факультет
Подільський державний аграрно-технічний університет
Кам'янець-Подільський, Україна
E-mail: kentos@ua.fm

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Управління фінансовою безпекою підприємств агропромислового комплексу є безперервним процесом аналізу їх фінансового стану, зовнішнього та внутрішнього середовища, планування та забезпечення виконання комплексу заходів для досягнення потрібного рівня фінансової безпеки. Головне завдання управління фінансовою безпекою підприємств агропромислового комплексу – забезпечити прибутковість діяльності суб'єкта господарювання, досягнути високої рентабельності активів та власного капіталу. У статті досліджено сутність поняття управління фінансовою безпекою суб'єктів агропромислового комплексу як економічної категорії у економічному розвитку держави. Розглянуто основи управління фінансовою безпекою підприємств агропромислового комплексу. Розкрито основні підходи до визначення поняття «управління фінансовою безпекою». Визначено основні принципи та методи управління фінансовою безпекою суб'єктів господарювання, проаналізовано їх основні функції, розглянуто поняття загрози та поняття ризику, джерела їх виникнення та методи нейтралізації. В результаті досліджень обґрунтовано значення управління фінансовою безпекою підприємств агропромислового комплексу на сучасному етапі соціально-економічного розвитку України.

Ключові слова: фінансова безпека, управління фінансовою безпекою, загрози фінансової безпеки, ризики фінансової безпеки, фінансові ресурси.

Вступ. Протягом останнього десятиліття однією з найбільш поширених причин виникнення фінансової кризи і банкрутства сільськогосподарських формувань була відсутність ефективної системи здійснення фінансової безпеки. На даний час фінансова безпека як складова економічної безпеки є передумовою формування національної безпеки країни в цілому.

Створення повноцінного механізму забезпечення фінансової безпеки держави передбачає формулювання критеріїв та принципів забезпечення фінансової безпеки, визначення пріоритетних національних інтересів у фінансовій сфері, здійснення постійного відстеження факторів, які викликають загрозу фінансовій безпеці країни, а також вживання заходів щодо їх попередження та подолання.

Ефективне управління фінансовою безпекою становить систему принципів і методів розробки й реалізації управлінських рішень, пов'язаних із забезпеченням захисту пріоритетних фінансових інтересів підприємства від зовнішніх і внутрішніх загроз за різними аспектами фінансово-господарської діяльності підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою забезпечення економічною та фінансовою безпекою підприємств займалися О.І. Барановський, В.В. Бурцев, О.Д. Василик, М.Ю. Дмитрієва, М.М. Єрмошенко, Я. А. Жаліло, Н.П. Капустін, О.Ф. Новикова, Є.А. Олейніков, Г.А. Пастернак-Таранушенко, І.О.Бланк, А.і. Бартиш,

СІ. Абрамов, О.С. Журавка, В.І. Куцик, та інші.

Мета. Метою статті є визначення необхідності забезпечення фінансової безпеки аграрної сфери як вагової частки у забезпеченні національної безпеки держави, розкриття основних завдань, методів управління фінансовою безпекою та обґрунтування розробки стратегії як ефективної системи управління фінансами.

Методологія. Методологічною основою при написанні статті є методи наукового пізнання, що дають змогу виявити основні закономірності розвитку досліджуваних явищ і процесів, їх ключові проблеми та пріоритетні шляхи вирішення. Зокрема використано такі методи: історичний – з метою дослідження еволюції поглядів на поняття «фінансова безпека»; систематизації – для розчленування та більш змістовного розуміння суті окремих досліджуваних явищ і процесів; наукової абстракції – з метою формування теоретичних узагальнень та висновків.

Результати. Під управлінням фінансовою безпекою агропромислового виробництва доцільно розуміти вплив державних інститутів через відповідні методи на фінансовий стан і фінансові результати суб'єктів господарювання агропромислового виробництва, а також господарське управління фінансовою безпекою на рівні його окремих господарюючих суб'єктів.

Для того, щоб повніше зрозуміти зміст поняття «управління фінансовою безпекою», спочатку з'ясуємо визначення самого поняття «управління».

Досить вдало основні підходи до визначення цього поняття визначила професор Г.Одінцова. Відповідно до її групування визначень терміна «управління» існують такі підходи до розуміння його суті:

- загальний – який розглядає управління як науку і мистецтво, організацію діяльності відповідно до вимог її об'єктивних законів;
- функціональний – що розглядає управління як набір певних функцій: планування, організація, мотивація, контроль;
- процесуальний – згідно з яким, управління – процес діяльності, прийняття і реалізації управлінських рішень;
- суб'єктно-об'єктний – цілеспрямований вплив суб'єкта управління на його об'єкт, який здійснюється для досягнення певної мети [1, с.8-9].

Спробуємо, застосовуючи основні названі підходи до визначення поняття «управління», з'ясувати, що таке управління фінансовою безпекою господарюючого суб'єкта.

І. Бланк виділив три головні групи суб'єктів управління фінансовою безпекою підприємства:

- власник підприємства, який самостійно виконує функції управління фінансовою безпекою головню на малих підприємствах з невеликим обсягом фінансової діяльності;
- фінансовий менеджер широкого профілю, що загалом керує фінансовою діяльністю підприємства, виконує практично всі функції управління фінансовою безпекою;
- функціональний фінансовий менеджер, вузький спеціаліст, який виконує спеціалізовані функції управління фінансовою безпекою.

У практиці господарювання вітчизняних підприємств нерідко суб'єктами управління фінансовою безпекою також є головний економіст і (або) бухгалтер підприємства, оскільки самостійного підрозділу чи спеціалістів з питань управління фінансовою діяльністю, фінансової стабільності у них немає. Виконання функцій фінансового менеджера й економіста чи бухгалтера однією особою можна виправдати на невеликих підприємствах з незначними обсягами господарської діяльності. В інших випадках це свідчить про те, що вітчизняні власники та керівники господарюючих

суб'єктів ще не до кінця усвідомили важливість управління фінансовою безпекою підприємства, особливо в сучасних умовах.

Загальним об'єктом управління фінансовою безпекою підприємства І.Бланк називає його фінансову діяльність у цілому, а конкретними об'єктами, залежно від сформульованого завдання, вважає: прибуток, джерела формування фінансових ресурсів, структуру капіталу, активів і грошових потоків, реальні та фінансові інвестиції, фінансові ринки, фінансові інновації, фінансову кризу підприємства [2, с.86, 91-92].

Головною метою управління фінансовою безпекою підприємства І. Бланк вважає фінансове забезпечення стійкого розвитку у довгостроковому періоді, а трьома головними завданнями – визначення системи пріоритетних фінансових інтересів, які потребують захисту в процесі фінансового розвитку підприємства, ідентифікація і прогнозування зовнішніх та внутрішніх загроз їхньої реалізації, забезпечення ефективної нейтралізації загроз фінансовим інтересам підприємства [2, с. 84].

Отже, за суб'єктно-об'єктним підходом управління фінансовою безпекою суб'єкта господарювання можна визначити як цілеспрямований вплив власника, фінансових менеджерів, інших посадових осіб, наділених відповідними повноваженнями, на фінансову систему, внутрішнє та безпосереднє зовнішнє оточення, щоб досягнути високу фінансову стійкість та захистити його фінансовий стан і фінансові інтереси від зовнішніх та внутрішніх загроз для забезпечення довготривалого стабільного розвитку.

Узагальнюючи ці дослідження, а також на підставі власного розуміння, можна сформулювати такі принципи управління фінансовою безпекою суб'єкта господарювання: системність побудови; інтегрованість із загальною системою фінансового менеджменту; інтегрованість із системою управління його економічною безпекою; спрямованість на стратегічні цілі фінансово-економічного розвитку; комплексний характер управлінських рішень; динамічність і гнучкість управління; варіативність підходів до розробки окремих управлінських рішень; принцип неперервності моніторингу його зовнішнього та внутрішнього середовища; адекватність реагування на окремі загрози фінансовим інтересам; адаптивність сформованої системи фінансової безпеки; ефективність управлінських рішень; законність управлінських рішень; стимулювання та відповідальність персоналу і керівництва за її стан.

Фінансова безпека є універсальною категорією, що характеризує захищеність суб'єктів соціально-економічних відносин на всіх рівнях, починаючи з держави і закінчуючи кожним її громадянином. Тому, важливо зауважити, що джерелами негативних впливів на фінансову безпеку суб'єктів господарювання можуть бути: свідомі чи несвідомі дії окремих посадових осіб і суб'єктів господарювання (органів державної влади, міжнародних організацій, підприємств-конкурентів); збіг об'єктивних обставин (стан фінансової кон'юнктури, наукові відкриття та технологічні розробки, форс-мажорні обставини тощо) [3, с.146].

Визначивши головні принципи та методи управління фінансовою безпекою суб'єкта господарювання, проаналізуємо його основні функції.

1. Організація управління фінансовою безпекою.

Виконання цієї функції передбачає: формування організаційної схеми управління фінансовою безпекою, встановлення центрів відповідальності за виконання його завдань; визначення прав, обов'язків, відповідальності керівників та працівників окремих структурних підрозділів за рівень фінансової безпеки; організація його моніторингу.

2. Аналіз рівня фінансової безпеки.

Ревізування цієї функції управління фінансовою безпекою передбачає аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища суб'єкта господарювання з метою виявлення загроз його фінансовій безпеці, оцінку загроз за ймовірністю їхньої реалізації,

можливими наслідками, а також розрахунок і оцінку головних показників-індикаторів рівня фінансової безпеки суб'єкта господарювання.

3. Планування комплексу заходів для забезпечення фінансової безпеки.

На підставі проведеного аналізу рівня фінансової безпеки суб'єкта господарювання відбувається стратегічне, поточне (тактичне), оперативне планування його фінансової безпеки. Результатом стратегічного планування повинна бути стратегія забезпечення фінансової безпеки. Поточне планування охоплює розроблення поточних фінансових планів, оперативне – короткострокових.

4. Мотивація прийняття ефективних управлінських рішень із забезпечення фінансової безпеки та їхньої належної реалізації.

Ця функція передбачає побудову системи стимулювання і штрафних санкцій для фінансових менеджерів та інших суб'єктів управління фінансовою безпекою та окремих виконавців прийнятих рішень за досягнення чи недосягнення відповідних цілей управління, нормативних показників фінансової безпеки, виконання чи невиконання планових завдань.

5. Контроль за реалізацією прийнятих управлінських рішень у сфері фінансової безпеки.

Виконання цієї функції управління передбачає попередній, поточний і заключний контроль за ходом реалізації рішень у сфері фінансової безпеки підприємства, і охоплює, зокрема, вибір контрольних показників, виявлення розмірів відхилень по кожному з них та з'ясування їхніх причин, прийняття рішень про ліквідацію встановлених відхилень.

Згідно з процесним підходом до управління воно є не просто набором певних функцій, а поетапним процесом їхнього виконання.

Запорукою стабільного й успішного розвитку підприємства виступає раціональний і професійний менеджмент, ключовим завданням якого є розробка стратегії забезпечення фінансової безпеки підприємства як складової фінансової стратегії [4, с. 232].

Головне завдання управління прибутковістю – забезпечити прибутковість операційної діяльності суб'єкта господарювання, досягнути високої рентабельності активів, власного капіталу (фінансової рентабельності). Застосовують такі механізми управління прибутком від операційної діяльності: система «взаємозв'язку витрат, обсягу реалізації та прибутку», механізм операційного лівериджу. Для управління фінансовою рентабельністю господарюючого суб'єкта використовують механізм фінансового лівериджу.

Управління формуванням фінансових ресурсів суб'єкта господарювання спрямоване на його забезпечення необхідними обсягами фінансових ресурсів і охоплює визначення потреби у власних фінансових ресурсах; оптимізацію розподілу його прибутку; формування дивідендної політики; вибір джерел зовнішнього фінансування; залучення позикових ресурсів.

Управління фінансовою незалежністю та платоспроможністю суб'єкта господарювання забезпечується оптимізацією структури його капіталу та активів, нормуванням оборотних активів, залишків грошових коштів, збалансуванням і синхронізацією грошових потоків.

Управління інвестуванням повинно забезпечувати приріст чистого прибутку за рахунок доходів від інвестиційної діяльності, що зумовлює: формування інвестиційної політики суб'єкта господарювання; визначення необхідного обсягу реальних інвестицій для забезпечення реалізації стратегії його розвитку; розробку програми реальних і фінансових інвестицій, забезпечення їхньої ефективності; вибір інструментів фінансових інвестицій, оцінка їхньої вартості, формування та оптимізацію портфеля фінансових інвестицій; нейтралізацію фінансових ризиків, пов'язаних з інвестуванням.

Оскільки поняття загрози є подібне за значенням до поняття ризику, або є навіть джерелом його виникнення, то методи нейтралізації фінансових ризиків, по суті – це методи нейтралізації загроз його фінансовій безпеці або методи управління захищеністю суб'єкта господарювання від зовнішніх і внутрішніх загроз його фінансовій безпеці. Загроза – небезпека на стадії переходу з можливості у дійсність [5, с. 16]. Головні з них такі: уникнення загрози, ліквідація загрози, мінімізація негативних наслідків реалізації загрози, компенсація заподіяних збитків за рахунок резервних фондів, страхування ризику реалізації загроз зовнішніми організаціями.

I. Бланк загрозу фінансовим інтересам підприємства розуміє як форму вираження їх суперечності фінансовому середовищу функціонування підприємства, відображаючи реальну чи потенційну можливість прояву деструктивного впливу різноманітних факторів чи умов на їх реалізацію у процесі фінансового розвитку, що приводить до прямого чи непрямого економічного збитку [6, с. 53].

Уникнути загрози можна за рахунок відмови від проведення надто ризикованих фінансових операцій; зміни тих елементів безпосереднього зовнішнього середовища підприємства, які є джерелом загрози (наприклад, зміна партнерів, з боку яких є небезпека зриву договірних зобов'язань); використання консервативного типу фінансування активів (за рахунок власного капіталу та довгострокових зобов'язань) тощо.

Під ліквідацією загрози треба розуміти переведення чинників внутрішнього або підконтрольного підприємству зовнішнього середовища у такий стан, який не створює небезпеки для його фінансового стану та інтересів.

Мінімізувати ймовірність реалізації загрози можна шляхом передбачення відповідних умов у договорах; отримання гарантій їхнього виконання від контрагентів; диверсифікації фінансової діяльності підприємства, портфеля цінних паперів (вибираючи кілька інструментів для фінансових інвестицій), валютного портфеля підприємства (за рахунок вибору для проведення зовнішньоекономічних операцій кількох видів валют), депозитного портфеля (за рахунок розміщення великих сум тимчасово вільних коштів на депозитне зберігання у кількох банках при збереженні умов їхнього розміщення).

Мінімізувати ризик реалізації загрози можна також за рахунок встановлення відповідних фінансових нормативів, наприклад:

- мінімальної частки високоліквідних активів у складі майна підприємства;
- граничного розміру частки позикових коштів у пасивах підприємства;
- максимального розміру депозитного вкладу, розміщеного в одному банку;
- граничного розміру коштів, вкладених у один вид цінних паперів тощо.

Якщо ймовірність реалізації загрози фінансовій безпеці суб'єкта господарювання або її наслідки значні; якщо потенційна загроза є з боку невідконтрольних підприємству чинників його зовнішнього середовища, то воно може вдатися до послуг відповідних страхових організацій.

Процес забезпечення фінансової безпеки підприємства здійснюється в умовах невизначеності впливу зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства на ефективність прийняття управлінських рішень, що обумовлює необхідність застосування методу семантичного моделювання. Сутність цього методу полягає в перетворенні простих форм економічної інформації у складну високоорганізовану форму економічної інформації на рівні управління розвитком підприємства, таку як механізм забезпечення фінансової безпеки підприємства. Цей метод семантичного моделювання широко застосовується для моніторингу управління складними об'єктами [7, с.75].

На сучасному етапі реформування агропромислового комплексу одним із основних завдань державної аграрної політики України є всебічна підтримка наукових та

інноваційних засад щодо зменшення ризиків агропромислового виробництва, а також фінансова цільова підтримка агропромислового виробництва з метою забезпечення його фінансової безпеки в цілому та окремих агропромислових підприємств зокрема [8, с. 11].

Висновки. Компоненти фінансової безпеки агропромислового виробництва є взаємозумовленими. Визначальний вплив на її рівень має фінансова безпека його завершальної стадії (переробки сільськогосподарської сировини).

Фінансова безпека суб'єкта господарювання – це комплексне поняття, що включає його фінансову стійкість та захищеність фінансового стану та фінансових інтересів від зовнішніх та внутрішніх загроз, а також забезпеченість фінансовими ресурсами, що дозволяє йому ефективно функціонувати та розвиватися. Під її загрозою доцільно розуміти такий стан певного чинника зовнішнього чи внутрішнього середовища суб'єкта господарювання або їхньої сукупності, що прямо або опосередковано може негативно вплинути на його фінансовий стан та фінансові інтереси, перешкодити фінансовому розвитку.

Досягнення належного рівня фінансової безпеки передбачає формування та функціонування відповідної системи управління. Управління фінансовою безпекою агропромислового виробництва – це вплив державних інститутів через відповідні методи на фінансовий стан і фінансові результати його суб'єктів господарювання, а також відповідне господарське управління.

Управління фінансовою безпекою суб'єкта господарювання є безперервним процесом аналізу його фінансового стану, зовнішнього та внутрішнього середовища, планування та забезпечення виконання комплексу заходів для досягнення потрібного рівня фінансової безпеки. Воно охоплює: управління фінансовою стійкістю (прибутковістю, формуванням фінансових ресурсів, фінансовою незалежністю і платоспроможністю, реальним та фінансовим інвестуванням), захищеністю фінансових інтересів від зовнішніх і внутрішніх загроз (їх уникнення, ліквідація, мінімізація ймовірності реалізації, створення резервних фондів для компенсації можливих збитків, страхування).

Отже, з'ясувавши суть та головні завдання управління фінансовою безпекою суб'єкта господарювання, можна виділити такі його складові для подальшого дослідження: управління фінансовою безпекою операційної, інвестиційної та фінансової діяльності.

Список використаних джерел

1. Одінцова, Г.С. Державне управління і менеджмент [Текст] : навч. посібник у таблицях і схемах / Г. Г. Одінцова, Г. І. Мостовий, О. Ю. Амосов – Харків: Л-ра РІ УАДУ, 2002. – 482 с.
2. Бланк, И. А. Управление финансовой безопасностью предприятия [Текст] / И. А. Бланк, – К.: Ника – Центр, 2004. – 784 с.
3. Барановський, О. І. Фінансова безпека держави [Текст] / О.І. Барановський // Фінанси України. – 1996. – №11. – С. 19-34.
4. Кузенко, Т. Б. Фінансова безпека підприємства [Текст]: навчальний посібник / Т. Б. Кузенко, Л. С. Мартюшева, О. В. Грачов, О. Ю. Литовченко – Харків: Вид. ХНЕУ, 2010. – 304 с.
5. Ярочкин, В. И. Система безопасности фирмы [Текст] / В.И. Ярочкин. – М.: Ось-89, 2003. – С. 7–22.
6. Бланк, И. А. Управление финансовой безопасностью предприятия [Текст] / И.А. Бланк. – К. : Ника-Центр, 2004. – С. 13–72, 100–102.
7. Юсвалієва, А. В. Семантичний підхід до планування фінансової безпеки суб'єкта господарювання [Текст] / А.В. Юсвалієва // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 8(122). – С. 74–79.
8. Саблук, П. Т. Стан і перспективи розвитку агропромислового комплексу України [Текст] / П. Т. Саблук // Економіка України. – 2008. – № 12. – С. 4–18.

References

1. Odintsova, H. H. (Ed.), Mostovyj, H. I., & Amosov, O. Yu. (2002) *Derzhavne upravlinnia i menedzhment* [Governance and management: textbook. manual tables and diagrams]. Kharkiv: L-ra RI UADU [in Ukrainian].
2. Blank, Y. A. (2004) *Upravlenye finansovoj bezopasnostiu predpriyatia* [Financial management of enterprise security]. Kyiv : Nayka Tsent. [in Ukrainian].
3. Baranov'skyj, O. I. (1996) *Finansova bezpeka derzhavy* [The financial security of the State]. *Finansy Ukrainy*, 11, 19-34 [in Ukrainian].
4. Kuzenko, T. B. (2010), Martiusheva, L. S., Hrachov, O. V., & Lytovchenko, O. Yu. *Finansova bezpeka pidpriemstva* [The financial security company]. Kharkiv: Vyd. KhNEU [in Ukrainian].
5. Yarochkyn, V. Y. (2003) *Systema bezopanosty fyrmy* [Security system company]. Moscow : Os'-89 [in Russian].
6. Blank, Y. A. (2004) *Upravlenye finansovoj bezopasnostiu predpriyatia* [Financial management of enterprise security]. Kyiv : Nyka-Tsent.
7. Yusvaliieva, A. V. (2011) Semantychnyj pidkhd do planuvannia finansovoi bezpeky sub'iekta hospodariuvannia [A semantic approach to planning for the financial security of the entity]. *Aktual'ni problemy ekonomiky*, 8 (122), 74-79.
8. Sabluk, P. T. (2008) Stan i perspektyvy rozvytku ahropromyslovoho kompleksu Ukrainy [The State and prospects of development of the agroindustrial complex of Ukraine]. *Ekonomika Ukrainy*, 12, 4-18 [in Ukrainian].

Дата надходження статті до редакції: 10.03.2016.

1 рецензування : 25.03.2016 Прийняття в друк: 15.04.2016

Received: 10.03.2016 1st Revision: 25.03.2016 Accepted: 15.04.2016

Aleksandr Khomenko
Postgraduate
student

*Department of Management and Administration
State Agrarian and Engineering University in Podilya
Kamianets-Podilskyi, Ukraine
E-mail: kentos@ua.fm*

CONCEPTUAL FRAMEWORK OF AGROINDUSTRIAL COMPLEX ENTERPRISES FINANCIAL SECURITY MANAGEMENT

Manage financial security of agricultural enterprises is a continuous process of analyzing their financial condition, internal and external environment, planning and ensuring the implementation of measures to achieve the desired level of financial security. The main task of managing the financial security of agricultural enterprises - to ensure the profitability of the entity's activities, to achieve a high return on assets and equity. The essence of financial security management concept of subjects of agriculture as an economic category in the economic development of the state. The basics of financial management of the security of agricultural enterprises. The basic approaches to the definition of "financial security." The basic principles and methods of management of financial security subjects, analyzed their main function, considered the concept of threat and the concept of risk, sources of origin and methods of neutralization. It substantiates the safety of agricultural enterprises financial management relevant at the present stage of socio-economic development of Ukraine..

Keywords: *financial security management, financial security, threats to financial security, the risks of financial security, financial resources.*

Александр Хоменко
аспирант

кафедра менеджмента организаций
и администрирования
Подольский государственный агротехнический
университет
Каменец-Подольский, Украина
E-mail: kentos@ua.fm

КОНЦЕПТУАЛЬНАЯ ОСНОВА УПРАВЛЕНИЯ ФИНАНСОВОЙ БЕЗОПАСНОСТЬЮ ПРЕДПРИЯТИЙ АГРОПРОМЫШЛЕННОГО КОМПЛЕКСА

Управление финансовой безопасностью предприятий агропромышленного комплекса представляет собой непрерывный процесс анализа их финансового состояния, внешней и внутренней среды, планирование и обеспечение осуществления мер для достижения желаемого уровня финансовой безопасности. Главная задача управления финансовой безопасности предприятий агропромышленного комплекса - обеспечение рентабельности деятельности субъекта, достижения высокой рентабельности активов и собственного капитала. Исследованы сущность концепции управления финансовой безопасностью субъектов сельского хозяйства как экономической категории в экономическом развитии государства. Рассмотрены основы управления финансовой безопасностью предприятий агропромышленного комплекса. Выявлены основные подходы к определению понятия «финансовая безопасность». Определены основные принципы и методы управления финансовой безопасностью субъектов, проанализированы их основные функции, рассмотрены концепция угрозы и концепция риска, источники их происхождения и методы обезвреживания. Обоснована актуальность управления финансовой безопасностью предприятий АПК на современном этапе социально-экономического развития Украины.

Ключевые слова: управление финансовой безопасностью, финансовая безопасность, угрозы финансовой безопасности, риски финансовой безопасности, финансовые ресурсы.